

[Udenrigsministeren.]

kanske blade og blade fra hele verden, det ærede medlem er i stand til at citere, snart det ene og snart det andet, men det har vi iøvrigt været udsat for før. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at det skyldes de ganske særlige propagandaforhold, hvorunder det hele foregår.

Nej, der kan ikke være nogen tvivl om, hvem der var angriberen, og hvem der var den angrebne. Derfor kunne også De Forenede Nationers mange forskelligartede folk og stater stille sig helt og fuldt bagved den beslutning, der betegnede Nordkorea som angriber, som den, der brød freden og dermed skabte den situation, vi i dag befinder os i. Dette angreb kan ikke forsvares.

Det ærede medlem ved, at det, der var De Forenede Nationers hensigt, var at tilvejebringe en sådan tilstand i Korea, at der, som det var før i tiden, kunne blive skabt een stat og eet folk under en folkevalgt regering udgået af frie valg under De Forenede Nationers tilsyn, således at man kunne sikre sig, at det virkelige blev frie demokratiske valg, der her fandt sted. Hvis Amerika havde haft de hensigter, som det ærede medlem så levende skildrede, og som hører hjemme i det ærede medlems egen fantasi, havde Amerika vel ikke trukket sine tropper bort fra Korea. Hvis det havde været hensigten at rette et angreb på Nordkorea, hvis USA overhovedet havde haft aggressive hensigter, havde det vel ikke overladt Sydkorea til sig selv og ladet de amerikanske besættelsestropper forlade Korea. Det er smerteligt at se et æret medlem af dette ting i den grad lade sig forblænde og opgive fri, selvstændig tænkning med hensyn til disse spørgsmål, således som det her har vist sig.

Der er ingen tvivl om, hvem det var, der gik til aktion, og når det ærede medlem derefter talte om, at Nordkorea skulle have deltaget i sikkerhedsrådet, må man ikke glemme, at det var Nordkorea, der var angriberen; det var den angrebne part, der måtte repræsenteres og tale sin sag, men angriberen havde ikke nogen ret dertil.

Det ærede medlem talte også om, at Asiens folk ikke ønsker at leve i et feudalt samfund. Det er sikkert rigtigt. Det er sikkert rigtigt, at store sociale reformer er påkrævet der som andre steder på jorden, men hvad har dette med sagen at gøre? I det øjeblik der bliver skabt et frit og enigt Korea, hvor regeringen er udgået af frie valg, vil det ligge i folkets egen hånd at foretage den jordfordeling og andre sociale foranstaltninger, det måtte ønske. Det er der ingen, der mod-

sætter sig eller har modsat sig, og det er ikke i overensstemmelse med De Forenede Nationers hensigter at ville modsætte sig det.

Det ærede medlem hr. Fuglsang gentog i alt væsentligt, hvad han tidligere har sagt. Jeg synes ikke, der var nogen nye argumenter, og jeg må henvise det ærede medlem til de svar, jeg allerede har givet på de spørgsmål, som tidligere har været stillet, og hvori jeg synes, jeg ganske klart har givet udtryk for, hvad der er regeringens og min opfattelse på dette område.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger til de synspunkter, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte overfor mig ved dette mødes begyndelse. Det er jo således, at det ærede medlem en gang for alle har fået en ganske bestemt opfattelse af, hvorledes jeg er, og hvorledes jeg tænker, og jeg er ængstelig for, at denne meget rodfæstede vurdering undertiden forhindrer det ærede medlem i at se så klart, så retfærdigt og så uhildet på, hvad jeg siger, og hvad der er min opfattelse, som ønskeligt og sådan, som det ærede medlem ellers i så høj grad plejer at kunne det. Thi jeg står i virkeligheden ganske uforstående overfor den voldsomhed, hvormed det ærede medlem angreb en enkelt af mine udtalelser i går.

Jeg sagde — og det står jeg ved —, at vi her i Danmark før den sidste verdenskrig levede i den opfattelse, at vi kunne isolere os fra begivenhederne, og så tilføjede jeg, at vi blev belært om noget andet, om at det ikke var muligt for os at holde os udenfor krigen, at det ikke var muligt for os at undgå at blive draget ind i hvirvlen, og at jeg nu håbede og troede, at vi havde draget konsekvenserne heraf. Men til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne åbent og ærligt sige — og jeg håber derfor også, at det ærede medlem vil tro mig —, at jeg ikke dermed har ment at ville rette noget angreb på den neutralitetspolitik, der blev ført fra dansk side op til krigen. Jeg er ikke i stand til at rette noget angreb på den neutralitetspolitik, fordi jeg selv og mit parti har givet den min tilslutning. Det ville være ganske urimeligt af mig, og derfor er det ikke berettiget, når det ærede medlem stiller denne min udtalelse i forbindelse med et spørgsmål om alliancepolitik eller neutralitetspolitik. Det drejede sig om en konstatering af en fejlvurdering, som vi lå under for, men det er rigtigt, at jeg naturligtvis også dermed mener, at den neutralitetspolitik, som vi var enige om, burde have krævet et stærkere forsvar end det, vi fik, og at jeg i særdeleshed mener, at det, efter at folkeforbundets fredsstiftende be-